

der ogsaa stor Anledning til. Jeg vil sige, at efter mit Skøn er det ligefrem et nationaløkonomisk Spørgsmaal af Betydning, idet det vilde hæve Nationalformuen, hvis en Mængde af disse Ejendomme bleve udstykkede. Jeg ved meget vel, at det kan lade sig gøre efter Bestemmelserne i § 3, i Henhold til hvilke Landbrugsministeren kan dispensere fra Bestemmelserne i Lovforslagets § 2, men det forekommer mig, at naar den nugældende Lov nu skal revideres, hvilket jo dog er Meningen, saa burde disse Forhold klares paa mere tilfredsstillende Maade. Det er meget godt, at der kan faas Dispensation fra disse Regler, og at slige Lodder paa den Maade kunne udstykkes, naar det ønskes, men jeg synes, det ligger nær, at det blev fastsat i Loven, at man ikke behøvede Landbrugsministerens Approbation paa den Slags Udstykninger; thi naar det er rigtigt, hvad jeg skønner, at disse Lodder langt fra have den Værdi for Ejeren, naar han skal drive dem fra det Sted, hvor han bor, som de vilde have, hvis de bleve bebyggede, synes jeg, det er sundt og naturligt, at de kunne udstykkes, uden at Ministeriets Tilladelse behøver at indhentes. Jeg tror, at det vilde faa meget stor Betydning, og jeg synes, at det er ret naturligt for Lovgivningsmagten at gøre det, naar vi erindre, at vi jo for 2 Aar siden have vedtaget en Lov, hvorefter Staten kan udrede 3 Millioner Kroner til Laan til Landarbejdere eller rettere til Oprettelsen af Landarbejderhjem, smaa Jordbrug. Jeg synes, at samtidig med, at vi gøre dette, ser det mærkeligt ud, at vi sætte Skranker for at udstykke Ejendomme paa en saa sund og naturlig Maade, som det vilde være at udstykke Lodder, der ligge over 1,000 Alen borte fra de Bygninger, hvorfra de drives. Jeg skal ogsaa tillade mig at erindre om, at Lovgivningsmagten, saa vidt jeg skønner, har været inde paa den Tanke, at naar Jord, der skal udnyttes ved almindeligt Landbrug, ligger over 1,000 Alen borte, har den kun en ringe Værdi, thi i Loven af 24. Marts 1899 vedrørende forskellige Forhold ved Folkeskolen er det bestemt, at naar en Skolelod ligger mere end 1,000 Alen borte fra Husbygningerne, kan vedkommende Lærer efter 5 Aars Forløb forlange af Kommunen, at Lodden skal sælges og at Beløbet skal godtgøres ham paa anden Maade. Det er en fuldkommen rigtig og sund Bestemmelse, og jeg synes, at den peger absolut i samme Retning, som jeg tillader mig at pege paa her med Hensyn

til de almindelige Landejendomme. Muligvis kan det siges, at 1,000 Alen er for ringe en Afstand, det kan der jo disputeres om, men i hvert Fald mener jeg, at naar Lodderne ligge over 1,500 Alen fra Bygningen, ere de, navnlig naar det er magre Jorder, af meget tvivlsom Værdi for Ejeren. Der er derfor al Anledning til at lette Udstykningen af den Slags Ejendomme, fordi det vil være en Gavn for Samfundet, og i mange Tilfælde vil det være en stor Lettelse for vedkommende Ejer. Da det foreliggende Lovforslag jo, efter hvad der er udtalt under denne Forhandling, vil blive behandlet i Udvalg, saa vil jeg tillade mig at henstille til det ærede kommende Udvalg at tage det af mig her fremdragne Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg er overbevist om, at det vil have stor Betydning, dersom Loven blev ændret i den af mig antydede Retning.

Da jeg nu har tilladt mig at begære Ordet, er der et andet enkelt Punkt i Forslaget, en Inkonsekvens, som jeg, ogsaa særlig med Henblik paa den kommende Udvalgsbehandling, vil tillade mig at pege paa. Der er i Folketinget sket den Forandring i Affattelsen af § 2 i det af Regeringen forelagte Forslag, at Benævnelsen Hovedgaarde og Selvejrbøndergaarde er bortfalden og erstattet med Betegnelsen Selvejergaarde. Dertil har jeg i og for sig intet at bemærke; men naar det skal være saaledes det ene Sted, forekommer det mig ogsaa rigtigt, at det gennemføres. Men nu staar der desuagtet i § 17: „Sammenlægningen maa kun omfatte højst 3 Bøndergaarde“. Selvfølgelig er det af mindre Betydning, men det vilde dog være korrekttest, om der blev brugt samme Betegnelse overalt.

Formanden: Det ærede Medlem for 4de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kofoed: Overfor det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) skal jeg gøre den korte Bemærkning, at naar der i Loven tales om gennemsnitligt Maal, menes der slet ikke noget som Middeljord. Gennemsnitligt Maal kan være Jord til Takst 6, 7, 8, 9, 10; der sigtes nemlig derved til Gennemsnittet for den enkelte Ejendom, hvoraf atter følger, at det bliver forskelligt for de forskellige Ejendomme. Naar man taler om Middeljord, mener man derimod Jord, som er vurderet jeller kan vurderes til Takst 12; Jord midt imellem 0 og 24 plejer man at kalde Middeljord.